

K. H. Renlundin stipendirahaston korkovarat, yhteensä 2,419: 50 markkaa, rahatoimikamari jakoi ¹⁾ siten, että taideteollisuuskeskuskoulu sai 1,459: 50 markkaa, alemmat käsityöläiskoulut 280 markkaa, työväenopiston suomenkielinen osasto 600 markkaa ja ruotsinkielinen osasto 80 markkaa.

A. F. Laurellin rahaston vuoden korkovaroja päätti ²⁾ rahatoimikamari olla jakamatta, koska rahaston pääoma oli sijoitettu saksalaisiin arvopapereihin ja korkoja alhaisen kurssin johdosta oli ainoastaan 23: 10 markkaa.

C. Muut asiat.

Vakuuskirjain tarkastus. Kaupungin vakuuskirjoja tarkastettaessa rahatoimikamari eräissä tapauksissa päätti ³⁾ ryhtyä toimenpiteisiin kaupungin oikeuden turvaamiseksi.

Kanne rahatoimikamarin jäseniä vastaan. Oikeuskanslerin kehoituksesta oli yleinen syyttäjä raastuvanoikeudessa vaatinut ent. esittelijäsihteeri A. Liston, professori A. L. Hjelmmanin, johtaja I. Lindforsin, pankinjohtaja A. Makkosen, arkkitehti A. Nybergin ja rakennusmestari M. E. Uddin tuomitsemista laissa säädettyyn rangaistukseen, koska he rahatoimikamarin jäseninä tammikuun 9 p:nä 1919⁴⁾ antamallaan päätöksellä olivat antaneet erinäisille henkilöille luvan kaupungin toreilla harjoittaa lihan, suurimoiden, leivän ja muitten samanlaatuisten elintarpeitten kauppaa, vaikka tuollainen kauppa kaupunkia varten voimassa olevan joulukuun 20 p:nä 1917 vahvistetun terveydenhoitojärjestyksen 7 §:n säännöksen mukaan ei ollut sallittu. Marraskuun 17 p:nä 1919 antamallaan päätöksellä oli raastuvanoikeus tosin havainnut puheenaalaisten henkilöjen menetellen yllämainitulla tavalla, mutta koska he, siihen nähdessä oli vaikea vallitsevissa oloissa järjestää mainittujen elintarpeitten kauppaa, olivat voineet katsoa tarpeelliseksi ryhtyä mainittuihin väliaikaisiin hallintotoimenpiteisiin, ei oikeus ollut katsonut mainittua menettelyä sellaiseksi, että heidät voitaisiin tuomita rangaistukseen. Turun hovioikeus, jonka harkittavaksi asia oli jätetty, ei ollut maaliskuun 21 p:nä 1921 antamassaan päätöksessä havainnut olevan syytä muuttaa päätöstä. Valitusta hovioikeuden päätöksestä ei ollut tehty korkeimpaan oikeuteen.

Rahatoimikamari päätti ⁵⁾ Castrén & Snellmanin asianajotoimistolle, joka oli ajanut vastaajien asiaa, määrätä maksettavaksi 1,045: 70 markkaa käyttövaroistaan.

Helsingin anniskeluosakeyhtiön voillovarat. Sittenkun rahatoimikamari kirjelmässään lokakuun 1 p:ltä 1920 oli maaherralle esittänyt, että Helsingin anniskeluosakeyhtiö velvoitettaisiin kaupungille maksamaan osa yhtiön sen johdosta saamasta voitosta, että se elintarveministeriön kanssa tehdyn sopimuksen mukaan oli hoitanut ja vähittäin myynyt valtion hallussa olevia alkoholipitoisia juomia ⁶⁾, oli maaherra kirjelmässä n:o 32,771 joulukuun 30 p:ltä 1920 kieltäytynyt käsittelemästä asiaa, koska kaupungin ja yhtiön välinen riita oli senlaatuinen, että se oli tuomioistuimen ratkaistava.

Rahatoimikamari päätti ⁷⁾ kehoittaa asiamiestä haastamaan yhtiön raastuvanoikeuteen.

Kaupungin kiinteistöjen hoito. Sittenkun talonisännöitsijä K. Gustavson oli pyytänyt rahatoimikamaria 1922 vuoden menosääntöön merkitsemään

¹⁾ Rkmin pöytäk. 7. 4. 510 §. — ²⁾ S:n 17. 5. 1,349 §. — ³⁾ S:n 2. 2. 1 § ja 2. 3. 1 §. — ⁴⁾ Ks. 1919 vuod. kert. siv. 160. — ⁵⁾ Rkmin pöytäk. 26. 5. 1,539 §. — ⁶⁾ Ks. 1920 vuod. kert. siv. 101. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 10. 2. 42 §.

1,100 markan palkkion kaupungin Länsirannan tontilla n:o 10 ja Merholmalla olevien rakennusten ja Hesperian puiston rantarakennusten hoidosta, päätti¹⁾ kamari pyytää sosialilautakunnalta lausuntoa tehdystä ehdotuksesta, että rahatoimikamari ottaisi huolekseen kunnallisten työväenasuntojen hoidon, minkä jälkeen kamari ottaisi harkittavakseen kysymyksen kaikkien sen valvonnan alaisten kiinteistöjen jättämisestä yhden henkilön hoidettaviksi.

Rakennustoimintaa koskeva tilasto. Huomauttaen, että rakennustoimintaa koskeva tilasto, joka perustui rakennustarkastuskonttorilta saatuihin tietoihin, monessa suhteessa oli epäluotettava, niin ettei riittävän varmasti voitu arvioida asunton määrän lisäännystä, oli tilastokonttori anonut rahatoimikamarin avustusta, jotta rakennustarkastuskonttorilta vastedes voitaisiin saada seikkaperäisempiä ja tarkempia tietoja sekä että kerättäisiin tietoja myöskin puretuista rakennuksista. Antamassaan lausunnossa mainitsi rakennustarkastuskonttori jo antaneensa tilastokonttorin käytettäväksi hallussaan olevat tiedot. Rahatoimikamari päätti²⁾, ettei esitys aiheuttaisi toimenpidettä kamarin puolelta.

Paikanpuute työlaitoksessa. Köyhäinhuoltohallitus ilmoitti, että useat työkykyiset henkilöt, jotka olivat velkaa hallitukselle olivat ilmoittaneet haluavansa sen suorittamiseksi tehdä työtä työlaitoksessa, mutta että tilan puute ei tätä sallinut, minkä vuoksi hallitus tiedusteli, eikö tuollaisia henkilöjä voitaisi ottaa kaupungin töihin, jonka kautta köyhäinhuoltohallituksen epävarmat saatavat mainituilta henkilöiltä saataisiin perityiksi. Vaadittuna lausuntona mainitsi kaupungin yleisten töiden hallitus, että rakennuskonttori hätäaputöihinsä saa työntekijöitä ainoastaan työnvälitystoimiston välityksellä, jonne oli ilmoittautunut enemmän työnhakijoita kuin toimisto voi työhön ottaa. Rahatoimikamari päätti³⁾ ettei esitys aiheuttaisi toimenpidettä sen puolelta.

Kaupungin työpaja-olot. Kaupungin yleisten töiden hallitus oli ilmoittanut, että sittenkun rakennuskonttorin alaisten työpajojen valvonta oli annettu konttoriin vasta perustetulle varasto-osastolle ja kirjanpito oli asetettu järkipäriselle kannalle, oli käynyt ilmi, että niissä valmistetut tuotteet tulivat ylen kalliiksi yksityisten toiminimien tarjoomien tavarain hintoihin verraten. Tämä johtui — paitsi että kunnallisten laitosten hallinto on kallis — siitä, että työpajat oli järjestetty väliaikaisesti sekä mikäli koski niiden käyttämiä rakennuksia että koneisiin nähden. Hallitus oli senvuoksi ollut sitä mieltä, että työpaja-olot oli saatava kokonaan uudelleen järjestetyiksi; työ oli keskitettävä ja työpajat sijoitettava täysin uudenaikaisiin huoneistoihin, minkä ohessa niitten ja tarveainevarastojen tuli olla suoranaissessa yhteydessä rautatieverkon ja ranta-alueen kanssa, mihin puretut tarpeet välittömästi, maateitse kuljettamatta, voitiin laata. Myöskin puhtaanapitolaitoksen ja teknillisten laitosten työpajat olisi yhdistettävä rakennuskonttoriin ja olisi asetettava komitea käsittelemään tätä kysymystä koko laajuudessaan tarveainevaraston siirtämiskysymyksen yhteydessä.

Rahatoimikamari päätti⁴⁾ asettaa tuollaisen komitean ja valitsi edustajakseen siihen vtn Salovaaran; kaupungin yleisten töiden hallitusta ja puhtaanapitohallitusta oli kehoitettava valitsemaan kumpikin yhden jäsenen ja kaupungin teknillisten laitosten hallitusta kaksi jäsentä komiteaan. Sittemmin saatujen tietojen⁵⁾ mukaan olivat yllämainitut hallitukset puolestaan valinneet jäseniksi komiteaan kaupungin lämpötekniikan insinööri O. W. Fager-

¹⁾ Rkmin pöytäk. 10. 11. 3,695 §. — ²⁾ S:n 17. 3. 285 §. — ³⁾ S:n 19. 12. 4,411 §. — ⁴⁾ S:n 12. 5. 1,239 §. — ⁵⁾ S:n 2. 6. 1,610 § ja 16. 6. 1,938 §.

holmin, puhtaanapitolaitoksen johtajan J. Sjöholmin sekä vesijohto- ja kaasulaitoksen toimitusjohtajat A. Skogin ja K. Lappen.

Kasvihuoneliike kaupunginpuutarhassa. Kaupungin yleisten töiden hallitukselle jättämässään kirjelmässä oli kaupunginpuutarhuri huomauttanut, että kaupunginistutuksista oli kustannuksia 1920 vuoden tilinpäätöksen mukaan n. 520,000 markkaa, jotavastoin 1921 vuoden menoarvioon tähän tarkoitukseen oli merkitty ainoastaan 360,000 markkaa. Samalla huomautti kaupunginpuutarhuri, että istutukset osaksi olivat rappautuneet sen vahingon teon johdosta, jota kaupungin asukkaat lisääntyvässä määrin harjoittivat. Varain saamiseksi niiden kustannusten suorittamiseksi, joita vuoden varrella olisi osoitetun määrärahan lisäksi, olisi kasvihuoneliike järjestettävä siten, että kasvatettaisiin erinäisiä kasveja myytäväksi ja kertyneet varat asetettaisiin rakennuskonttorin puutarhaosaston käytettäväksi. Kun käytettävissä olevat kasvihuoneet olivat liian suuret säästäväisyyssistä vähennettyjen kaupungin istutusten tarpeisiin, ei suunniteltu kauppuutarha lisäisi kaupungin polttoaineesta ja työvoimasta olevia kustannuksia. Kauppa käsittäisi aluksi vain semmoisia kasveja, joita jo oli kaupungin puutarhassa ja joita voitiin vuoden varrella kasvattaa lisää. Myynnin, joka oli aijottu tukuttain toimitettavaksi, arvioitiin tuottavan n. 100,000 markkaa. Kun tämäkään tulo ei riittänyt peittämään kaikkia kasvihuoneliikkeen kustannuksia, ehdotti kaupunginpuutarhuri, että talvipuutarhan kukkakoristeet ja Kaivuhuoneen viereisellä aidatulla alueella olevat kukkalaitteet lakkautettaisiin, jollei Kaivuhuoneen vuokraaja halunnut suorittaa viimeainitusta istutuksesta olevia kustannuksia. Jos näihin toimenpiteisiin ryhdyttäisiin, riittäisi 50,000 markan määräraha.

Kaupungin yleisten töiden hallitus esitti näiden ehdotusten johdosta rahatoimikamarille, että kamari tekisi kaupunginvaltuustolle esityksen:

- 1) että kaupunginistutusten vahingoittamisen estämiseksi määrättäisiin poliisikonstaapeleita ylläpitämään niillä järjestystä;
- 2) että Kaivuhuoneen viereisellä aidatulla alueella olevat kukkalaitteet lakkautettaisiin, jollei vuokraaja sitoutunut niitä kustantamaan;
- 3) että talvipuutarhan kukkakoristeet suurimmaksi osaksi poistettaisiin, mutta pieni osa kuitenkin pysytettäisiin monilukuisen yleisön, eritoten koulunurison, mielellään käyttämän ja hyödyllisen virkistyspaikan voimassapitämiseksi;
- 4) että kasvihuoneliike järjestettäisiin uudelleen siten, että se voitaisiin yhdistää kasvien tukkukauppaan ja kertyneet varat, n. 80,000 markkaa, asetettaisiin puutarhaosaston käytettäväksi kaupunginistutusten voimassapitoon;
- 5) että hankittaisiin 70,000 markan lisämääräraha lisättyjen varsin arveluttavien kaupunginistutusten supistusten välttämiseksi; sekä
- 6) että hallitus oikeutettaisiin vahvistamaan tarkemmat kasvikauppaa koskevat määräykset.

Rahatoimikamari oikeutti¹⁾ hallituksen ryhtymään ehdotettuihin toimenpiteisiin ja kehoitti sitä tarpeen tullen aikanaan tekemään esityksen lisämäärärahan myöntämisestä.

Lahjoittajain hautain hoito. Rahatoimikamari päätti²⁾ kehoittaa kaupungin yleisten töiden hallitusta hoitamaan kaikkia niiden lahjoittajain hautoja, joihin nähden testamentinmääräysten tai kaupungin viranomaisten

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 3. 3. 72 § ja 31 3. 421 §; vrt. tätä kert. siv. 54 ja 73. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 10. 3. 138 §.

päätösten johdosta tämä oli suoritettava kaupungin kustannuksella, ja oli tästä olevia kustannuksia mikäli mahdollista huojustettava, eivätkä ne saaneet missään tapauksessa ylittää 500 markkaa hautaa kohti vuodessa. Tähän tarkoitukseen oli etusijassa käytettävä lahjoitusrahastojen korkovaroja (Julie Thilénin rahastosta kuitenkin enintään 100 markkaa) ja tämän lisäksi tarvittavat rahamäärät oli suoritettava määrärahasta istutusten ylläpitoa varten. Professori M. J. Herzensteinin muistopatsaan¹⁾ hoito oli uskottava jollekin sopivalle henkilölle Terijoella. Yllämainitun päätöksen johdosta oli kaupungin yleisten töiden hallituksen hoidettava seuraavien henkilöjen hautoja lahjoitusasiakirjain määräysten mukaisesti: C. Rosengrenin²⁾, Julia Thilénin³⁾, Hedvig Falckenin⁴⁾, Hj. ja M. Kroijeruksen⁵⁾, N. A. ja M. M. Turdénin⁶⁾, C. Gustafssonin⁷⁾ ja Bergmanin aviopuolisojen⁸⁾ sekä erityisten päätösten johdosta E. Gladerin, A. S. Arosinin, Silfviuksen aviopuolisojen, J. Karppisen, M. Ch. Olanderin, F. J. von Beckerin ja J. G. Wilckmanin hautoja.

Rautatievaunujen puhdistus Katajanokalla y. m. Helsingin makasiiniosakeyhtiö huomautti olevan sopimatonta, että rautatievaunuja puhdistettiin Katajanokalla, sekä ilmoitti, että kaupungin puhtaanapitolaitos lastautti sekä katu- että makkilikaa vaunuihin, jotka usein olivat sekä warranttisuojan n:o 1 että vieläpä yhtiön pääkäytävän kohdalla, missä paljon yleisöä liikkui ja tuulisella säällä joukottain rikkoja ja karikkeita levisi paikalle aiheuttaen yhtiölle tarpeettomia kadun puhtaanapitokustannuksia, ja anoi yhtiö toimenpiteitä näiden epäkohtien poistamiseksi. Kamari päätti valtuuttaa puhtaanapitohallituksen yhtiön kanssa sopimaan kadun puhtaanapidon järjestämisestä, kuitenkin siten, että yhtiö korvaisi kaikki kaupungin kustannukset, sekä anoa, että maistraatti tekisi esityksen rautatiehallitukselle sille kuuluviin toimenpiteisiin ryhtymisestä. Sittenkin antamassaan vastauksessa rautatiehallitus huomautti, että vaunujen puhdistus Katajanokalla oli kielletty, mutta että oli mahdotonta valvoa, mitä yksityiset liikennöitsijät mainitussa suhteessa tekivät. Hallitus valitti, että puhtaanapitolaitoksen likavaunu vaihdettaessa usein asetettiin sopimattomille paikoille, mutta oli tämä epäkohta vaikea poistaa, koska se johtui sopimattomista vaihdelaiteista. Rahatoimikamari päätti⁹⁾ lähettää rautatiehallituksen ilmoituksen Helsingin makasiiniosakeyhtiölle.

Päivätöistä kielläytyminen. Maatilalautakunta ilmoitti niiden Vikin kruununvirkatalon torpparien ja mäkitupalaiisten, joitten kaupungin ja valtion välisen väliaikaisen vuokrasopimuksen mukaan tuli edelleen suorittaa päivätöitä, tästä kielläytyneen, ja päätti¹⁰⁾ rahatoimikamari kehoittaa lautakuntaa palkkaamaan tarvittavaa työvoimaa sekä aikanaan ilmoittamaan kustannukset rahatoimikamarille, ollen tällöin ilmoitettava, kuinka paljon tuli kunkin torpparin osalle, joka ei aikaisempien sopimustensa mukaan saanut suorittaa päivätöitä rahassa ja ryhtyisi kamari sittenkin asianhaaran aiheuttamiin toimenpiteisiin.

Lapinlahden keskuslaitoksen sairassijain luovutus kaupungille. Sittenkun kaupunginvaltuusto puolestaan oli hyväksynyt¹¹⁾ laaditun ehdotuksen sopimukseksi valtion kanssa sairassijain luovuttamisesta kaupungille Lapinlahden keskuslaitoksesta sekä kehoittanut rahatoimikamaria tekemään lopullisen välikirjan, oli sisäasiainministeriökin hyväksynyt mainitun ehdotuksen kuitenkin

¹⁾ Ks. 1917 vuod. kert. siv. 156. — ²⁾ Vrt. julkaisua Berättelse angående Helsingfors stads kommunalförvaltning 1889, siv. 41. — ³⁾ S:n 1888 siv. 44. — ⁴⁾ S:n 1901, siv. 88. — ⁵⁾ Ks. 1908 vuod. kert. siv. 129. — ⁶⁾ S:n 1914 vuod. kert. siv. 119. — ⁷⁾ S:n 1917 vuod. kert. siv. 157. — ⁸⁾ S:n 1919 vuod. kert. siv. 124. — ⁹⁾ Rkmrin pöytäk. 24. 10. 3,298 §. — ¹⁰⁾ S:n 14. 7. 2,289 §. — ¹¹⁾ Ks. tätä kert. siv. 38.

siten muutettuna, että 6) kohta oli seuraava: Kaupunki suorittaa korvauksena tästä valtiolle seitsemänsataaviisikymmentäneljätuhatta (754,000) markkaa kerta kaikkiaan ja sitoutuu, siinä tapauksessa että välttämättömien rakennus- ja sisustustöiden kustannukset ylittävät tämän määrän, suorittamaan lisäkustannuksen. Tästä rahamäärästä suoritetaan neljäsataatuhatta (400,000) markkaa heti kun sopimus on tehty ja loput tammikuun 2 p:nä 1922. Rahatoimikamari antoi ¹⁾ kamarin asiamiehen toimeksi, ministeriön ehdotuksen mukaisesti, tehdä sopimus lääkintähallituksen kanssa, joka oli valtuutettu valtion puolesta allekirjoittamaan välikirja.

Töitä yksityisille. Rahatoimikamari oikeutti ²⁾ Helsingin makasiiniosakeyhtiön esityksestä rakennuskonttorin tuotantohintaan suorittamaan paalutus-työ yhtiön Jätkäsaarelle suunnittelemaa tavarasuojaa varten.

Polttoaineiden kulutuksen valvonta. Rahatoimikamari päätti ³⁾, että kaupunki edelleen olisi Föreningen för kraft- och bränsle-ekonomi yhdistyksen jäsenenä, ja oli vuoden jäsenmaksu suoritettava määrärahasta lämpöjohtojen kunnossapitoa varten.

Lisämäärärahan hankkimista poliisilaitoksen talojen ⁴⁾ polttoaineita varten koskevan kysymyksen yhteydessä, ja kun kamarissa oli lausuttu epäilyksiä siitä, oliko kaupunginlaitosten polttoaineitten kulutuksen valvonta täysin tehokas, päätti ⁵⁾ rahatoimikamari kehoittaa kaupungin yleisten töiden hallitusta antamaan tästä lausuntonsa sekä, jos oli aihetta muistutuksiin tässä suhteessa, tekemään ehdotuksen lämpötekniikan toiminnan järjestämiseksi tarkoitustaan täysin vastaavasti.

Täyttäen tämän tehtävän oli hallitus pyytänyt kaupungin lämpöteknikolta ja Föreningen för kraft- och bränsle-ekonomi yhdistykseltä selvitystä, mistä kävi ilmi, että lämmittäjien neuvonta sekä heidän työnsä seikkaperäinen käytännöllinen valvonta 1912 vuodesta lähtien oli ollut uskottu yllämainitulle yhdistykselle sekä että 1919 vuodesta lähtien oli kaupungin palveluksessa ollut lämpöteknikko, jonka tehtävänä oli ollut huolehtia, että toimeenpantiin yhdistyksen ehdottamat kaupungin lämmityslaitteiden parannukset, sekä suorittaa tarpeellisiksi havaitsemiaan täydennyksiä ja korjauksia. Lämpöteknikko oli sitäpaitsi suorittanut suunnittelutöitä ja toiminut asiantuntijana esiintyvissä ammattikysymyksissä. Lämpötekniikan ja Föreningen för kraft- och bränsle-ekonomi yhdistyksen välinen yhteistyö oli, kuten lausunnoissa olevista tosiasiasta kävi ilmi, tuottanut hyviä tuloksia, eritoten mikäli keskuslämmityslaitteita koski, minkä vuoksi ja kun kuluisi monta vuotta ja tuottaisi suuria kustannuksia, ennenkuin kaupungilla olisi käytettävänä samat teknilliset mahdollisuudet henkilökuntaan ja koneisiin nähden kuin vallitsevilla oloissa, kaupungin yleisten töiden hallitus vastusti kaupungin lämmityslaitteiden valvonnan asettamista vakinaiselle kannalle.

Rahatoimikamari päätti ⁶⁾ jättää asian sillensä.

Kaupungin kalusto. Kaupungin irtaimen omaisuuden inventtaajat olivat vuosikertomuksessaan muistuttaneet, etteivät inventtaushuettelot useassa tapauksessa olleet tulleet valmiiksi määräaikana ja ettei niitä ollut laadittu inventtauksessa toimitettavaa valvontaa varten sopivalla tavalla sekä samalla huomauttaneet että majoituslautakunnan, kansan ravintohallituksen y. m. lautakuntain ja laitosten käyttämä irtaimisto, jota nämä eivät enää tarvinneet, oli viety rakennuskonttorin tarveainearastoon, joka ei kuitenkaan ollut luette-

¹⁾ Rkmin pöytäk. 14. 7. 2,293 §. — ²⁾ S:n 14. 2. 26 §. — ³⁾ S:n 17. 3. 296 §. — ⁴⁾ Ks. tätä kert. siv. 103. — ⁵⁾ Rkmin pöytäk. 22. 9. 2,840 §. — ⁶⁾ S:n 21. 11. 3,954 ja 1. 12. 4,161 §.

loinut eikä hoitanut vastaanotettua kalustoa, jota muut kaupungin virastot ja laitokset saattoivat tarvita. Rahatoimikamari päätti¹⁾ kiertokirjeessä kaupungin virastoille ja laitoksille kehoittaa näitä tarkoin noudattamaan kassa- ja tililaitosjohtosäännön määräyksiä kalustosta ja sen luettelomisesta, minkä ohessa esittelijä sai toimeksi valmistella kysymystä inventtaajain ehdottaman keskusvaraston perustamisesta.

Kunnallisten laitosten halonhankinta. Kaupungin teknillisten laitosten hallituksen esityksen, että kaasulaitos oikeutettaisiin ostamaan halkoja, mistä parasta ja halvinta tavaraa voi saada ja siis muualtakin kuin halkokonttorilta, rahatoimikamari epäsi²⁾.

Halkokonttorin esityksestä päätti³⁾ kamari kehoittaa kaikkia kaupungin virastoja ja laitoksia ostamaan halkoja halkokonttorilta.

Maanviljelystuotteiden osto kaupungin laitoksiin. Maatilalautakunnan ilmoitettua, että kaupungin laitokset maanviljelystuotteita ostaessaan käyttävät yksityisiä hankkijoita, päätti⁴⁾ rahatoimikamari kehoittaa kaikkia kaupungin laitoksia olemaan yksityisten toiminimien kanssa päättämättä tämänlaisten tuotteiden kauppaa, ennenkuin olivat maatilalautakunnan hintoja tiedustelleet, mutta olisivat laitokset kuitenkin oikeutettuja ostamaan yksityisiltä toiminimiltä, jos lautakunta muualta sai tuotteistaan korkeamman hinnan kuin puheenalaiset laitokset katsoivat voivansa suorittaa.

Kaluston käyttö. Rakennuskonttori oikeutettiin⁵⁾ myymään osa entisessä Mariankadun huutokauppakamarissa olevasta kalustosta, mikä huutokauppakamarin muutossa oli sinne jäänyt; sittemmin päätti⁶⁾ kamari antaa siellä olevat vasarat ja kellon kaupungin museoon, kun taas rakennuskonttorin tuli ottaa haltuunsa muu siellä oleva irtaimisto, kuitenkin siten, että yksi puhelin-kone oli annettava rahatoimikamarille ja erinäiset palokalut talon isännöitsijälle.

Majoituslautakunnan ilmoitettua, että rakennuskonttorin tarveainevastosta oli annettu kaupungin virastoille erinäisiä huonekaluja, mitkä rakennuskonttori oli saanut ainoastaan säilytettäväksi, päätti⁷⁾ rahatoimikamari kehoittaa rakennuskonttoria ottamaan hoidettavakseen majoituslautakunnan tarveainevastossa olevan kaluston, ollen varasto-osaston pidettävä niistä säädetty luettelo.

Rahatoimikamari päätti⁸⁾ ottaa haltuunsa korttikeskukseksi kuuluvat konttoritarvikkeet ja kaluston, jotka korttikeskusta lakkautettaessa kesäkuun 30 p:nä saatiin käytettäväksi 13,051 markan hinnasta; tiliä ei toistaiseksi suoritettaisi ja rahamäärä otettaisiin sittemmin huomioon lopullisessa selvityksessä elintarve-toimikunnan lopettaessa toimintansa. Ent. seurahuoneen isännöitsijän tuli ottaa vastaan ja säilyttää puheenalainen kalusto, ja oikeutettiin⁹⁾ hänet sittemmin yksissä neuvoin rahatoimikamarin kanslian kanssa myymään tähän kuuluvat esineet.

Sittenkun rahatoimikamari oli oikeuttanut luonnonpuistojen intendentin 16,546 markan hinnasta myymään pöytä- ja keittoastioita, pöytäliinoja y. m. kaupungille kuuluvaa ja Seurasaaren ravintolassa käytettyä irtaimistoa, oli hän ravintoloitsija G. E. Björkqvistille myynyt puheenalaisen irtaimiston 16,546 markan hinnasta sekä lisäksi joukon esineitä 1,356 markasta eli yhteensä 17,902 markasta. Kun osa mainittua kalustoa kuitenkin oli hyvin kulunutta, esitti intendentti, että hinta vähennettäisiin 15,000 markkaan. Sen ohessa

¹⁾ Rkmin pöytäk. 4. 4. 498 §. — ²⁾ S:n 5. 12. 4,183 §. — ³⁾ S:n 5. 12. 4,184 §. — ⁴⁾ S:n 13. 10. 3,155 §. — ⁵⁾ S:n 22. 6. 2,024 §. — ⁶⁾ S:n 11. 8. 2,465 §. — ⁷⁾ S:n 7. 3. 106 §. — ⁸⁾ S:n 16. 6. 1,971 §. — ⁹⁾ S:n 3. 12. 4,168 §.

hän anoi oikeutta saada käyttää kertyneet varat jään ottamisesta ravintolan tarpeisiin koituvien ja erinäisten korjausten kustannusten suorittamiseen.

Rahatoimikamari myöntyi¹⁾ anomukseen mikäli se koski äskenmainitun myyntihinnan supistamista, mutta epäsi esityksen muilta kohdin.

Halkokonttori oikeutettiin²⁾ myymään osa tarpeetonta kalustoa, kuitenkin siten että yksi 2½ tonnin kuorma-auto Benz-mallia, yksi Oakland henkilö-auto kahta henkeä varten ja yksi Harley-Davidson moottoripyörä etusijassa oli tarjottava kaupungin omille virastoille.

Maatilalautakunta oikeutettiin³⁾ niinikään myymään osa kalustoaan, mutta velvoitettiin etusijassa tarjoamaan niitä kaupungin omille laitoksille. Samoin oikeutettiin⁴⁾ maatilalautakunta myymään lokomobiili, rakennuskonttorin arvioinnin jälkeen vahvistamasta 10,000 markan vähimmästä hinnasta, sillä ehdolla että sitä tätä ennen virallisesti koeteltiin kylmällä paineella, sen sijaan oikeutettiin lautakunta ostamaan sähkömoottori, jonka hinta oli suoritettava yleisestä kalustomäärärahasta.

Suomenkielisten kansakoulujen taloudenhoitaja oikeutettiin⁵⁾ myymään vanha, kelvoton kalusto sekä oppikirjavarasto, jota ei enää käytetty, kuitenkin siten, että yksi kappale kutakin oli varattava vastaista koulumuseota varten.

Rahatoimikamari päätti⁶⁾, että Herttonäsissä pajan vieressä oleva romuvarasto myytäisiin yksityiselle toiminimelle ja kehoitti maatilalautakuntaa ryhtymään tätä tarkoittavaan toimenpiteeseen.

Rahatoimikamari päätti⁷⁾ ottaa haltuunsa kaksi elintarvetoimikunnan käyttämää puhelinta.

Sittenkun uusi huone oli sisustettu satamapalvelusmiehille, oikeutettiin⁸⁾ satamakonttori rakennuskonttorin tarveainevarastosta saamaan tarvittava kalusto ja huonekalut.

John Nurminen osakeyhtiön kaupungille 3,500,000 Saksan markan hinnasta tarjoomaa *ruoppauskonetta* piti⁹⁾ rahatoimikamari tarpeettomana ja hylkäsi senvuoksi tehdyn tarjouksen.

Murtautuminen rahatoimikamarin huoneistoon. Sittenkun Enberg-Koskisen etsivätoimisto oli rahatoimikamarille jättänyt selonteon vuonna 1920 kamarin huoneistossa¹⁰⁾ tehdyn murtovarkauden johdosta toimitetusta tutkimuksesta ja siinä oli käynyt ilmi, että murtovarkauden oli tehnyt nimitetty henkilö, jonka rikosta ei kuitenkaan voitu toteen näyttää, päätti¹¹⁾ kamari jättää asian etsivälle poliisille.

Väärinkäyttöksiä kaasulaitoksessa. Revisionikonttori oli kaupunginvaltuustolle ilmoittanut kaasulaitoksessa sattuneen erinäisiä pienehköjä väärinkäyttöksiä ja huomauttanut osin, että laitoksen toimitusjohtaja oli väärinkäyttänyt sen mahdollisuuksia henkilökohtaiseksi edukseen, osin että kaupungin teknillisten laitosten hallitus oli laiminlyönyt valvoa toimitusjohtajaa ja puolustanut hänen toimenpiteitään. Vaadittuna lausuntonaan oli hallitus huomauttanut, että mainitun laitoksen johtaja oli korvannut hänelle suoritettut työt, sekä lausunut, että revisionikonttorin johtosääntönsä mukaisesti tämänlaatuisissa tapauksissa tuli rahatoimikamarilta anoa oikaisua. Kaupunginvaltuuston valmisteluvaliokunta lähetti asian rahatoimikamariin asianmukaista toimenpidettä varten. Kamari päätti¹²⁾ kirjelmässä kaupungin tek-

¹⁾ Rkmin pöytäk. 21. 4. 840 §. — ²⁾ S:n 13. 10. 3,157 §. — ³⁾ S:n 18. 4. 776 §. — ⁴⁾ S:n 7. 7. 2,201 § ja 4. 8. 2,422 §. — ⁵⁾ S:n 29. 9. 2,961 §. — ⁶⁾ S:n 13. 10. 3,154 §. — ⁷⁾ S:n 29. 4. 964 §. — ⁸⁾ S:n 18. 4. 799 §. — ⁹⁾ S:n 28. 7. 2,367 §. — ¹⁰⁾ Ks. 1920 vuod. kert. siv. 119 ja 246.

— ¹¹⁾ Rkmin pöytäk. 13. 1. 61 §. — ¹²⁾ S:n 20. 10. 3276 §.

nillisten laitosten hallitukselle huomauttaa auliimman yhteistyön revisionikonttorin kanssa olevan suotavaa, jota vastoin kamari ei havainnut olevan syytä ryhtyä enempään toimenpiteeseen mainittujen väärinkäytösten johdosta.

Kassavajaus maatilalautakunnassa. Revisionikonttori oli tammikuun 5 p:nä ilmoittanut maistraatille, että maatilalautakunnan kassanhoitaja ja kirjanpitäjä R. Lindholm oli tehnyt itsensä syyppääksi väärinkäytöksiin tileissä ja kassanhoidossa, minkä jälkeen maistraatti oli velvoittanut lautakunnan ryhtymään toimenpiteisiin mainittujen väärinkäytösten poistamiseksi. Sittemmin ilmoitti revisionikonttori tammikuun 23 p:nä maistraatille, että oli todettu 38,095: 10 markan vajaus maatilalautakunnan kassassa ja oli kassanhoitaja Lindholm tästä maksanut takaisin 8,966: 50 markkaa, joten oli jälellä 29,128: 60 markan vajaus. Maistraatin kehoituksesta päätti¹⁾ rahatoimikamari, joka oli saanut tietää, että Lindholm oli pidätetty virantoimituksesta ja asia ilmoitettu Helsingin nimismiespiirin nimismiehelle tutkinnon toimeenpanemiseksi, vaatia sekä Lindholmilta selitystä että maatilalautakunnalta tästä lausuntoa sekä kehoittaa lautakuntaa ryhtymään toimenpiteisiin tuolaisten tapausten välttämiseksi vastedes.

Ilmoitus väärinkäytöksistä kaupungin työpaikoilla. Kaupungin yleisten töiden hallitukselle oli eräs työmies valittanut sen johdosta, että lahjomista muka esiintyi kaupungin työpaikoilla ja syylliseksi oli mainittu eräs työnjohtaja. Hallitus anoi tämän johdosta rahatoimikamarilta toimenpiteitä, ja päätti²⁾ kamari kehoittaa asiamiestä nostamaan kanteen puheenalaista henkilöä vastaan. Koska kuitenkin valmistavassa tutkinnossa sittemmin kävi ilmi, että valituksissa ei ollut perää, raukesi kysymys oikeudenkäynnin aloittamisesta.

Ehdotettu verolippulomakkeiden muutos. Rahatoimikamari päätti³⁾ maistraatilta anoa valtion antamien tulo- ja varallisuusveron kannantaa koskevien verolippulomakkeiden muuttamista, koska niissä m. m. ei ollut tilaa kuittaukselle. Samalla päätti kamari anoa, että mainitun veron kannantaa ei järjestettäisi samanaikaisesti kuin kunnallisverojen kannanta.

Ruumiiden kuljetus. Rahatoimikamari päätti⁴⁾ uudistaa M. Holmbergin hautausoimiston kanssa tehdyn⁵⁾ kaupungin suoritettavana olevan ruumiiden kuljetusta koskevan sopimuksen, jolloin maksu kuljetuksesta kaupungin alueelta patologiselle laitokselle korotettiin 110 markaksi.

Varattomien verotus. Jotta vältettäisiin veroäyrin määrääminen varattomille henkilöille, kehoitettiin⁶⁾ verotusvalmistelukuntaa vuosittain, ennenkuin veroäyri vahvistetaan, köyhäinhoitohallitukselta vaatimaan tietoa niistä henkilöistä, jotka nauttivat avustusta köyhäinhoidolta.

Suomalaisen oopperan orkesterimaksut. Sittenkun suomalainen ooppera oli ilmoittanut, ettei se kyennyt suorittamaan 33,600 markan määrää kaupungin orkesterin käytöstä eikä kaupunginvaltuusto ollut myöntynyt anomukseen mainitun rahamäärän anteeksiantamisesta, päätti⁷⁾ rahatoimikamari kehoittaa asiamiestä perimään mainitun määrän.

Boxbacka aktiebolag ja Hertonäs gods aktiebolag yhtiöiden lakkauttaminen. Esiteltäessä raastuvanoikeuden Boxbacka aktiebolag ja Hertonäs gods aktiebolag yhtiöiden vuosihaastetta koskevaa pöytäkirjaa päätti⁸⁾ rahatoimikamari sitoutua vastaamaan yhtiöitten valvottujen maksujen suorituksesta. Puheenjohtajalle annettiin toimeksi Aktiebolaget Agraria osakeyhtiön kanssa

¹⁾ Rkmin pöytäk. 27. 1. 25 §. — ²⁾ S:n 27. 1. 31 §. — ³⁾ S:n 22. 9. 2,841 §. — ⁴⁾ S:n 1. 12. 4,153 § ja 8. 12. 4,227 §. — ⁵⁾ Ks. 1920 vuod. kert. siv. 250. — ⁶⁾ Rkmin pöytäk. 17. 11. 3,767 §. — ⁷⁾ S:n 22. 12. 4,516 §; ks. myös tätä kert. siv. 123. — ⁸⁾ Rkmin pöytäk. 4. 4. 496 §.

sopia Hertonäs gods aktiebolag yhtiölle kuuluvien Botby gårds aktiebolag yhtiön osakkeiden luovuttamisesta yhtiölle ja asiameistä kehoitettiin hankki-
maan lainhuudatus yhtiöiden hallussa olleille tiloille.

Raitiotievuosikortit. Kulkutautisairaalan alilääkäri lääketieteentohtori H. von Willebrand ja Hermannin alueen aluelääkäri G. Björkqvist oikeutettiin¹⁾ omalla kustannuksellaan hankkimaan raitiotievuosiliput.

Nuohoustaksan korotus. Maistraatille antamassaan lausunnossa päätti²⁾ rahatoimikamari puoltaa anomusta nuohoustaksan korottamisesta.

Automobilitaksa. Sitävastoin päätti³⁾ rahatoimikamari ehdottaa maistraatille tehdyn vuokra-autojen taksan korotusta koskevan anomuksen evättäväksi.

Helsingin pörssin ylläpito. Helsingin pörssi maksoi takaisin⁴⁾ 34,142: 43 markan määrän, minkä kaupunki oli suorittanut pörssin ylläpidossa vuosina 1912—15 syntyneen vajauksen peittämiseksi, mikä vajaus voitiin peittää seuraavina vuosina saadulla vastaavalla voitolla.

Pelipankin perustamista koskeva ehdotus. Herra J. Fischerin tiedustelu, eikö kaupunki haluaisi avustaa pelipankin perustamisessa kaupunkiin, ei aiheuttanut⁵⁾ toimenpidettä rahatoimikamarin puolelta.

Vahvistettuja vuokria. Rahatoimikamari vahvisti⁶⁾ niiden asuinhuoneis-
tojen vuokrat, jotka Asunto-osuus Vanaja r.l. oli valtion ja kaupungin avus-
tuksella rakennuttanut Vanajantien tonteille n:oille 16—18.

Laskujen poistaja. Rakennuskonttorin antamat yhteensä 8,432: 77 mar-
kan määräiset laskut huoneiston sisustamisesta poliisilaitoksen passitoimistoa
varten Aleksanterinkadun talossa n:o 1 ja passitoimiston entisen, raatihuoneessa
olevan, huoneiston sisustamisesta revisionikonttorin tarpeisiin oli poistettava⁷⁾,
koska puheenalainen määrä kaupunginvaltuuston helmikuun 18 p:nä 1920
tekemän erinäisten yleisiä töitä varten osoitettujen määrärahan ylitystä
koskevan päätöksen mukaan oli suoritettava 1919 vuoden tilierotuksesta,
mutta näin ei ollut epähuomiossa tehty ennen tilinpäätöstä.

Rahatoimikamarin viranpitäjät. Ylimääräiselle kanslistille A. Laakkoselle
myönnettiin⁸⁾ ero syyskuun 1 p:stä; hänen tilalleen valittiin neiti G. Bolinder
ylimääräiseksi kanslistiksi.

Rahatoimikamarin tekeillä olevaan uudelleen järjestämiseen nähden
päätti⁹⁾ rahatoimikamarin sanoa irti seuraavat viranpitäjät tammikuun
1 p:stä 1922: asiamies S. Ilmasen, apulaissihteeri A. Ervastian, v. t. apulaissiht-
teeri K. Hård af Segerstadin, ylimääräiset kanslistit G. Kuhlefeltin, E. Cavo-
niuksen ja G. Bolinderin, talonisännöitsijän K. Gustavsonin, raatihuoneen ja
ent. seurahuoneen isännöitsijän J. Lindlöfin ja kaupungin Oulunkylässä ole-
vien tiluksien isännöitsijän P. J. Björkin.

Reistraattoriksi valitsi¹⁰⁾ rahatoimikamari apulaisnotaari I. Heikelin,
tammikuun 1 p:stä 1922 lukien.

Filosofiantohtori A. K. Ottelin määrättiin¹¹⁾ 1,500 markan kuukausipalk-
kiosta toimimaan rahatoimikamarin ylimääräisenä esittelijänä huhtikuun
10 p:stä toukokuun 31 p:ään ja oli tätä varten tarvittava määräraha suori-
tettava kamarin käyttövaroista. Varatuomari M. R. Palojärven samanlainen
määräys päättyi¹²⁾ tammikuun 15 p:nä.

¹⁾ Rkmin pöytäk. 29. 12. 4,541 §. — ²⁾ S:n 15. 12. 4,370 §. — ³⁾ S:n 5. 12. 4,204; ks. tätä kert. siv. 96. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 19. 5. 1,356 §. — ⁵⁾ S:n 6. 10. 3,080 §. — ⁶⁾ S:n 16. 6. 1,963 §. — ⁷⁾ S:n 7. 1. 52 §; ks. 1919 vuod. kert. siv. 221 ja 1920 vuod. kert. siv. 94. — ⁸⁾ Rkmin pöytäk. 1. 9. 2,580 §. — ⁹⁾ S:n 26. 9. 2,881 § ja 29. 9. 2,898 §; vrt. tätä kert. siv. 211. — ¹⁰⁾ Rkmin pöytäk. 27. 10. 3,440 §; ks. tätä kert. siv. 211. — ¹¹⁾ Rkmin pöytäk. 29. 4. 956 § ja 2. 6. 1,593 §. — ¹²⁾ S:n 20. 1. 7 §; ks. 1920 vuod. kert. siv. 251.

Varatuomari V. Puustinen määrättiin¹⁾ heinäkuun 18 p:n ja elokuun 18 p:n välisenä aikana, jolloin asiamies nautti virkalomaa, hoitamaan tämän virkaa 2,000 markan palkkiosta, mikä määrä osoitettiin rahatoimikamarin käyttövaroista.

V. t. apulaisihteeri J. V. Andersin määrättiin²⁾ heinäkuun aikana oman virkansa ohella hoitamaan sihteerinvirkaa.

Rahatoimikamari otti³⁾ kahden kuukauden ajaksi varatuomari M. Wilksmanin ylimääräiseksi esittelijäksi; kaupunginvaltuustolta oli hankittava toimempileen hyväksyminen⁴⁾.

Notaari G. Brotherus määrättiin⁵⁾ vuonna 1921 hoitamaan rahatoimikamarin kirjastoa 100 markan kuukausipalkkiosta, mikä oli suoritettava budjettiin tätä varten merkitystä määrärahasta.

Notaari G. Brotheruksen palkkalautakunnalle tekemää anomusta saada lukuvuonna 1921—22 toimia koulunopettajana puollettiin⁶⁾ sillä ehdolla, että opetusta oli korkeintaan 12 tuntia viikossa ja ainoastaan klo 8—10 a. p.; palkkalautakunta myöntyi sittemmin anomukseen.

Rouva H. Biese määrättiin⁷⁾ edelleen toimimaan rahatoimikamarin ylimääräisenä kanslia-apulaisena tammikuun ajan sekä maaliskuun 7 p:stä huhtikuun 7 p:ään, nauttien samaa palkkiota kuin aikaisemmin eli 900 markkaa kuukaudessa, mikä oli suoritettava kamarin käyttövaroista.

Sittemmin päätti⁸⁾ rahatoimikamari palkata rouva Biesen ylimääräiseksi kanslia-apulaiseksi lokakuun 8 p:stä vuoden loppuun 700 markan palkkiosta lokakuulta ja 1,000 markan kuukausipalkkiosta marras- ja joulukuulta, mikä oli suoritettava määrärahasta ylimääräisiä kanslia-apulaisia varten.

Ylimääräiselle kanslia-apulaiselle E. Cavoniukselle myönnettiin⁹⁾ virkavapautta kuukaudeksi, helmikuun 7 p:stä lukien, ja oli hänen helmikuun palkastaan vähennettävä 500 markkaa; sijaiseksi määrättiin rouva H. Biese. Sittemmin myönnettiin¹⁰⁾ rouva Cavoniukselle pitennettyä virkavapautta kahdeksi kuukaudeksi, ilman oikeutta kantaa palkkaa ja määrättiin neiti M. Schildt hänen sijaisekseen. Edelleen sai¹¹⁾ rouva Cavonius virkavapautta elokuun ajaksi, ollen velvollinen itse hankkimaan ja palkkaamaan sijaisen. Hänen sijaisekseen hyväksyttiin sittemmin neiti M. Lindholm.

Ylimääräiselle kanslia-apulaiselle A. Laakkoselle myönnettiin¹²⁾ jatkettua virkavapautta maaliskuun 11 p:n ja syyskuun 1 p:n väliseksi ajaksi, ja päätti¹³⁾ rahatoimikamari kaupunginvaltuustolta anoa, että hän virkavapautensa kahtena ensimmäisenä kuukautena saisi kantaa palkkaa; sijaiseksi määrättiin neiti G. Bolinder.

Ylimääräiselle kanslia-apulaiselle G. Kuhlefeltille myönnettiin¹⁴⁾ virkavapautta sairauden tähden kahdeksi kuukaudeksi, lokakuun 15 p:stä lukien, sijaiseksi otettiin neiti S. Holmström. Sittemmin otettiin¹⁵⁾ viimemainittu ylimääräiseksi kanslistiksi joulukuun 15—31 p:n väliseksi ajaksi 600 markan palkkiosta, mikä oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista.

Vahtimestari O. Fahlströmille myönnettiin¹⁶⁾ kuuden kuukauden ajalta, tammikuun 1 p:stä lukien, 150 markan palkanlisäys kuukaudessa, mikä oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista.

¹⁾ Rkm:n pöytäk. 7. 6. 1,731 §. — ²⁾ S:n 22. 6. 2,017 §. — ³⁾ S:n 20. 10. 3,289 § ja 27. 10. 3,438 §. — ⁴⁾ Ks. tätä kert. siv. 214 §. — ⁵⁾ Rkm:n pöytäk. 7. 1. 56 §. — ⁶⁾ S:n 12. 5. 1,228 § ja 9. 6. 1,766 §. — ⁷⁾ S:n 7. 1. 28 § ja 7. 4. 529 §; vrt. 1920 vuod. kert. siv. 251. — ⁸⁾ Rkm:n pöytäk. 6. 10. 3,082 § ja 10. 10. 3,085 §. — ⁹⁾ S:n 3. 2. 38 § ja 24. 2. 37 §. — ¹⁰⁾ S:n 3. 3. 70 §, 7. 3. 83 § ja 7. 4. 528 §. — ¹¹⁾ S:n 22. 6. 2,018 §. — ¹²⁾ S:n 24. 2. 118 § ja 9. 5. 1,182 §; ks. 1920 vuod. kert. siv. 252. — ¹³⁾ Ks. tätä kert. siv. 87. — ¹⁴⁾ Rkm:n pöytäk. 13. 10. 3,158 § ja 17. 10. 3,202 §. — ¹⁵⁾ S:n 12. 12. 4,239 §. — ¹⁶⁾ S:n 3. 2. 39 §.

Nuorukainen E. Törnström määrättiin ¹⁾ edelleen toimimaan rahastajana maaliskuun 1 p:n ja heinäkuun 1 p:n välisenä aikana, ollen velvollinen hoitamaan muitakin rahatoimikamarin kanslian hänelle antamia tehtäviä, 1,300 markan kuukausipalkkiosta, mikä oli suoritettava kamarin käyttövaroista.

Nuorukaiset E. Niemura ja R. Ahlholm määrättiin ²⁾ samaksi ajaksi edelleen toimimaan vahtimestarinapulaisina menosääntöön tätä varten merkityin palkoin.

Rahastaja E. Törnström määrättiin ³⁾ vahtimestari O. Fahlströmin virkailoman aikana heinäkuussa oman toimensa ohella hoitamaan tämän virkaa.

V. t. apulaisvahtimestari R. Ahlholm valittiin ⁴⁾ vakinaiseksi vahtimestarinapulaiseksi tammikuun 1 p:stä 1922.

Rahatoimikonttorin viranpitäjät. Ekspeditööriksi valitsi ⁵⁾ rahatoimikamari v. t. ekspeditöörin, konttorikirjuri A. J. K. Törnrothin.

Toiselle apulaiskassanhoitajalle O. Björkille myönnettiin ⁶⁾ ero helmikuun 1 p:stä 1922.

V. t. avustava kaupunginkamreeri P. J. Björk, joka oli saanut matkapurahan opintomatkaa varten Ruotsiin, sai ⁷⁾ virkavapautta enintään kahdeksi kuukaudeksi, huhtikuun 1 p:stä lukien; ja päätti rahatoimikamari v. t. avustavaksi kaupunginkamreeriksi määrätä nuoremman kaupunginkirjanpitäjän E. Jernströmin, v. t. vanhemmaksi kaupunginkirjanpitäjäksi nuoremman kaupunginkirjanpitäjän A. Aureen ja v. t. nuoremaksi kaupunginkirjanpitäjäksi ekspeditööri R. Brandtin saaden kukin ylempään virkaan liittyvän palkan, ja oli tähän tarvittavat varat saatava määrärahasta vanhemman kaupunginkirjanpitäjän palkkaa varten, jota ei ollut käytetty tammikuun 1 p:n jälkeen.

Nuoremmalle kaupunginkirjanpitäjälle A. Aureelle myönnettiin ⁸⁾ elokuussa virkavapautta sairauden tähden, ja määrättiin ekspeditööri R. Brandt v. t. nuoremaksi kaupunginkirjanpitäjäksi saaden vakinaisen palkkansa ynnä 250 markan lisäyksen.

Koska kaupunginkirjanpitäjiä, joita aikaisemmin oli käytetty kassanhoitajina veronkannannassa, pitempiin kannanta-aikoihin ja lisääntyneisiin budjetti- ja tilinpäätöstöihin nähden ei enää voitu käyttää tuohon tarkoitukseen, oikeutettiin ⁹⁾ rahatoimikonttori palkkaamaan kannanta-ajaksi viraston ulkopuolella olevia kassanhoitajia, joiden pätevyyttä rahatoimikamarin kuitenkin tuli koetella; ylimääräisiksi kassanhoitajiksi 1920 vuoden kunnallisverojen kannantaa varten kamari sittemmin hyväksyi ¹⁰⁾ everstiluutnantti O. N. Segercrantzin ja neiti E. Sjögrenin.

Kaupungin talojen ja tiluksien isännöitsijät. Kaupungin Länsirannan talon n:o 10 isännöitsijä satamakapteeni A. Lindfors vapautettiin ¹¹⁾ tehtävästä ja talonisännöitsijä K. Gustavson määrättiin talon isännöitsijäksi.

Talonisännöitsijä K. Gustavson määrättiin ¹²⁾ niinkään kaupungin ostamien Merholman vuokrapalstoilla n:oilla 1, 3, 4 ja 5 olevien rakennusten isännöitsijäksi.

Vanhempi kaupunginkirjanpitäjä P. J. Björk määrättiin ¹³⁾ leskirouva Mattson-Kivelän kaupungille testamenttaaman Oulunkylän Dammen n:o 3 nimisen huvilapalstan isännöitsijäksi joulukuun 31 p:ään.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 28. 2. 3 §; ks. 1920 vuod. kert. siv. 251 ja tätä kert. siv. 98. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 28. 2. 3 §; ks. 1919 vuod. kert. siv. 245. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 30. 6. 2,093 §. — ⁴⁾ S:n 29. 12. 4,538 §. — ⁵⁾ S:n 1. 12. 4,154 §. — ⁶⁾ S:n 22. 12. 4,517 §. — ⁷⁾ S:n 24. 3. 371 §. — ⁸⁾ S:n 28. 7. 2,353 §. — ⁹⁾ S:n 6. 10. 3,072 §. — ¹⁰⁾ S:n 13. 10. 3,164 §. — ¹¹⁾ S:n 20. 1. 64 §. — ¹²⁾ S:n 4. 8. 2,421 §. — ¹³⁾ S:n 13. 10. 3,179 §.

Talonisännöitsijä K. Gustavson sai¹⁾ virkavapautta sairauden tähden kesäkuun 6 p:n ja heinäkuun 31 p:n väliseksi ajaksi, sijaisena herra C. Nysten heinäkuun 15 p:ään.

Talonisännöitsijä K. Gustavson, raatihuoneen ja ent. seurahuoneen isännöitsijä J. Lindlöf ja kaupungin Oulunkylässä olevien tilojen isännöitsijä P. J. Björk määrättiin²⁾ tammikuun 1 p:stä 1922 edelleen hoitamaan aikaisempia isännöitsijän virkojaan, joista heidät oli sanottu irti.

Ent. seurahuoneen henkilökunta. Rahatoimikamari päätti³⁾, että ent. seurahuoneelle oli palkattava ovenvartija, heinäkuun 15 p:stä lukien 800 markan kuukausipalkoin, mikä oli suoritettava kamarin käyttövaroista. Samalla kehoitettiin rakennuskonttoria yksissä neuvoin mainitun kiinteistön isännöitsijän kanssa teettämään tarvittavat sisustustyöt asunnon valmistamiseksi ent. seurahuoneeseen askenmainitulle toimihenkilölle, ja oli tästä johtuvat kustannukset suoritettava määrärahasta ent. seurahuoneen muutostöitä varten.

Ent. seurahuoneen koneenkäyttäjälle K. Lindbomille myönnettiin⁴⁾ virkavapautta sairauden vuoksi kuukaudeksi, syyskuun 19 p:stä lukien, sijaisena nuorukainen B. Lindbom.

Kaupungin maatilojen hoito. Sittenkun agronomi G. Colérus marraskuun 1 p:nä oli eronnut toimestaan v. t. kaupungin maatilain hoitajana, päätti⁵⁾ rahatoimikamari, koska oli tehty ehdotus maatilain vuokralle antamisesta, ettei puheenalaista virkaa täytettäisi vaan kamreeri T. Johansonille uskottaisiin maatilain talouden hoito, jota vastoin kaupungin vuokraaman Vikin virkatalon hoitaja agronomi E. R. Alenius valvoisi Boxbackan ja Hertonäsin maanviljelystä sekä Tuomarinkylän talon hoitaja Thorman hoitaisi myöskin kaupungin Oulunkylässä ja Kärbölessä olevan maanviljelyksen teknillistä puolta. Ensinmainitulle puheenalaisista henkilöistä osoitettiin maatilainhoitajain palkkausmäärärahasta 250 markan lisäys kuukaudesta, minkä ohessa hän sai nauttia muonapalkkaa, sekä kummallekin viimeainitulle henkilölle samanlainen 400 markan lisäys kuukaudesta.

Kauppahallien y. m. viranpitäjät. Tori- ja kauppahallivalvojan eversti-luutnantti I. Lydmanin palkkalautakunnalle tekemän anomuksen saada pitää virkansa Uudenmaan läänin I kutsuntapiirin piiripäällikkönä rahatoimikamari ehdotti hyväksyttäväksi⁶⁾, ja myönnettiin hänelle sittemmin tuollainen lupa vuoden loppuun.

Vallilan kauppahallin yövartijaksi otettiin⁷⁾ J. G. Johansson, lokakuun 1 p:stä lukien.

Kalapihan yövartija M. Koponen sanottiin irti⁸⁾ toimestaan syyskuun 15 p:stä.

Kalapihan vahtimestarin F. Blomqvistin marraskuun 5 p:nä erottua määrättiin⁹⁾ Kasarmintorin kauppahallin vahtimestari E. Weckström vuoden loppuun hoitamaan myöskin ensinainittua tointa 300 markan kuukausipalkkiosta.

Luonnonpuistojen intendentin R. Palmgrenin oikeutti¹⁰⁾ palkkalautakunta kevätlukukautena 1921 pitämään koulunopettajan virkaa enintään 18 viikkotuntia ja lukuvuonna 1921—22 enintään 12 viikkotuntia. Intendentin lomaaikana heinäkuun 5 p:n ja elokuun 5 p:n välisenä aikana määrättiin¹¹⁾ lääke-

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 2. 6. 1,689 §. — ²⁾ S:n 15. 12. 4,363 §; ks. tätä kert. siv. 297. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 7. 7. 2,203 §. — ⁴⁾ S:n 13. 10. 3,165 §. — ⁵⁾ S:n 1. 12. 4,124 §. — ⁶⁾ S:n 13. 1. 62 §, 24. 2. 41 §, 9. 6. 1,789 § ja 7. 7. 2,131 §. — ⁷⁾ S:n 26. 9. 2,885 § ja 3. 10. 3,000 §. — ⁸⁾ S:n 1. 9. 2,561 §. — ⁹⁾ S:n 10. 11. 3,687 §. — ¹⁰⁾ S:n 3. 2. 40 §, 24. 2. 40 §, 6. 5. 1,107 § ja 26. 5. 1,514 §. — ¹¹⁾ S:n 22. 6. 2,016 §.

tieteenkandidaatti M. Wallenius hoitamaan hänen virkaansa 1,000 markan palkkiosta, mikä osoitettiin rahatoimikamarin käyttövaroista.

Satamakonttorin viranpitäjät. Sittenkun kassanhoitaja H. M. Danskanen oli sanoutunut irti satamakonttorin kassanhoitajanvirasta kesäkuun 1 p:stä, määräsi¹⁾ rahatoimikamari rouva A. Sundqvistin toistaiseksi toimimaan konttorin v. t. kassanhoitajana.

Vakinaisiksi satamakonstaapeleiksi otettiin²⁾, marraskuun 1 p:stä lukien, ylimääräiset satamakonstaapelit J. V. Kollin, J. A. Pettersson ja E. F. Kollin.

Sittenkun tarkastuskonstaapeli ja satamaviskaali K. A. Lind oli eronnut virastaan lokakuun 31 p:nä, valittiin³⁾ tähän toimeen satamakonstaapeli E. F. Kollin ja hänen sijaansa vakinaiseksi satamakonstaapeliksi merimies K. E. Heikkilä.

Liikennekonttorin viranpitäjät. Rahatoimikamari päätti⁴⁾ kaupunginvaltuustolle ilmoittaa kamarin antamista liikennekonttoria koskevista virkamääräyksistä, mitkä määräykset olisivat voimassa tammikuun 1 p:ään, kunnes konttorin avoinna olevat virat oli vakinaisesti täytetty.

Ylimääräiselle kirjanpitäjälle E. Jernströmille myönnettiin⁵⁾ virkavapautta kesäkuun ajaksi, sijaisena v. t. vanhempi konttorikirjuri K. Candolin ja hoitaisi viimeainut virkaa v. t. nuorempi konttorikirjuri D. Federley ja hänen virkaansa ylimääräinen konttorikirjuri D. Kuhlefelt.

Koneenkäyttäjä, v. t. vahtimestari S. Lindstén, joka suoritti asevelvollisuuttaan lokakuun 1 p:stä, vapautettiin määräyksestään ja määrättiin⁶⁾ sen sijaan ylimääräinen vahtimestari E. Lundström v. t. vahtimestariksi.

Tilastokonttorin viranpitäjät. Tilastokonttorin v. t. johtajalle O. Bruunille myönnettiin⁷⁾ virkavapautta huhtikuun 2 p:n ja toukokuun 15 p:n väliseksi ajaksi ja määrättiin v. t. ensimmäinen aktuaari S. J. Lieto tuona aikana oman virkansa ohella hoitamaan johtajanvirkaa.

Sittenkun ensimmäinen aktuaari O. Bruun oli valittu johtajaksi⁸⁾, määräsi⁹⁾ rahatoimikamari toisen aktuaarin S. J. Liedon v. t. ensimmäiseksi aktuaariksi, amanuenssi W. Sjöströmin v. t. toiseksi aktuaariksi ja neiti V. Kuhlefeltin v. t. amanuenssiksi, kunnes ensimmäisen aktuaarinvirka oli vakinaisesti täytetty.

V. t. toiselle aktuaarille W. Sjöströmille myönnettiin¹⁰⁾ virkavapautta kivulloisuuden vuoksi kesäkuun 15 p:n ja heinäkuun 15 p:n sekä elokuun 15 p:n ja syyskuun 1 p:n väliseksi ajaksi, ja määrättiin v. t. amanuenssi V. Kuhlefelt tuona aikana hoitamaan toisen aktuaarin virkaa ja ylimääräinen reistraattori E. Ruuth hoitamaan amanuenssinvirkaa.

Päättynyt määräys. Metsänvartija A. L. Nyholmin määräys valvoa henkikirjoitusta Kumtähdessä oli päättävä¹¹⁾ tammikuun 1 p:nä 1922.

Kalsastusmiehet. Rahatoimikamari valitsi¹²⁾ puheenjohtajansa Castrénin ja varapuheenjohtajansa Makkosen edustajikseen 1873 vuoden kunnallisasetuksen 71 §:n mukaisesti toimitettavaa kaupunginkassan inventtausta varten.

Välimehet. Sittenkun oli syntynyt riita kaasulaitoksen sekä toimimien Viktor Ek ja Lars Krogius & C:o kesken ennen sotaa sovitun, mutta sodan alkamisen johdosta toimittamatta jääneen kivihiilen hankinnan täyttämiseen nähden ja kaupunginvaltuusto oli antanut kysymyksen sovintolauta-

¹⁾ Rkmin pöytäk. 2. 6. 1,690 §. — ²⁾ S:n 10. 11. 3,674 §. — ³⁾ S:n 14. 11. 3,718 §. — ⁴⁾ S:n 13. 1. 67 §; ks. tätä kert. siv. 215. — ⁵⁾ Rkmin pöytäk. 12. 5. 1,230 §. — ⁶⁾ S:n 17. 10. 3,183 §. — ⁷⁾ S:n 24. 3. 365 §. — ⁸⁾ Ks. tätä kert. siv. 214. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 5. 12. 4,195 §. — ¹⁰⁾ S:n 2. 6. 1,688 §. — ¹¹⁾ S:n 6. 10. 3,029 §. — ¹²⁾ S:n 7. 1. 23 §.

kunnan¹⁾ ratkaistavaksi, valitsi²⁾ rahatoimikamari kaupungin edustajaksi lautakuntaan insinööri G. Zittingin, sekä, tämän kieltäytyttyä tehtävästä, pankinjohtaja G. Waldénin ja varalle johtaja A. Niklanderin, ja oli Castrén & Snellmanin asianajotoimiston ajettava kaupungin asiaa.

Pakkolunastus. Sittenkun Uudenmaan läänin maaherra oli määrännyt Helsingin kihlakunnan kruununvoudin F. F. Frostellin puheenjohtajaksi siihen pakkolunastuslautakuntaan, jonka tuli toimittaa arviointi ja antaa lausunto niistä vaatimuksista, jotka oli esitetty Suomenlinnaa varten pakkolunastettaessa Ryssänkarin ja Suuren Katajakerin alueita niitä ympäröivine vesialueineen, valitsi³⁾ rahatoimikamari pakkolunastuslautakunnan jäseneksi ent. protokollasihteerin B. Wasastjernan, ja oli kaupungingeodeetti W. O. Lillen ajettava kaupungin asiaa lautakunnassa.

Jäseneksi siihen pakkolunastuslautakuntaan, jonka tuli antaa lausunto rautateitä varten suoritetusta Helsingin pitäjän Talin kylässä sijaitsevan Pitäjänmäen aseman kohdalla olevaa yleisen maantien osaa koskevasta pakkolunastuksesta, valitsi⁴⁾ rahatoimikamari ent. protokollasihteerin B. Wasastjernan ja kaupungin asiamieheksi asiamies S. Ilmasen, apunaan kaupungingeodeetti W. O. Lille.

Keskuskeittolan johtokunta. Keskuskeittolan johtokunnan puheenjohtajaksi 1921 vuoden jäljellä olevaksi osaksi valitsi⁵⁾ rahatoimikamari professori C. Tigerstedtin, jäseniksi tarkastaja M. Sillanpään ja rouva H. Gehbardin sekä varajäseniksi rouva G. Ehrstedtin ja rouva O. Tainion; sittemmin valitsi⁶⁾ rahatoimikamari rouva Ehrstedtin sijaan johtaja A. Björkenheimin johtokunnan varajäseneksi.

Valittaessa johtokunnan puheenjohtajaa, jäseniä ja varajäseniä vuodeksi 1922 valittiin⁷⁾ näiksi samat henkilöt, minkä ohessa kamari päätti, että puheenjohtajalle, joka samalla oli toimitusjohtaja, oli annettava 2,000 markan palkkio kuukaudelta.

Asetettuja komiteoja y. m. Sittenkun kaupunginvaltuusto 1920 vuoden budjettia käsitellessään oli päättänyt asettaa komitean valmistelemaan kysymystä tilastokonttorin julkaisukustannusten huojistamisesta, peruutti⁸⁾ rahatoimikamari samaa tarkoitusta varten asettamansa komitean tehtävän.

Kaupungininsinööri G. Lindqvistille, kaupungingeodeetti W. O. Lillelle ja notaari G. Brotherukselle annettiin toimeksi⁹⁾ laatia ehdotus varastopaikkain ja tilapäisten vuokra-alueiden valvonnaksi.

Kaupungingeodeetti W. O. Lillelle sekä johtajille A. Björkenheimille ja P. Raittiselle annettiin tehtäväksi¹⁰⁾ valmistella kysymystä, olisiko rahatoimikamarin Pakaan alueen teollisuustonteille aikaisemmin vahvistamia vuokramaksuja huojistettava.

Rahatoimikamari päätti¹¹⁾ asettaa komitean valmistelemaan kysymystä paremman kulkuyhteyden aikaansaamisesta kaupungin luonnonpuistoihin ja valitsi sen jäseniksi puheenjohtajansa Castrénin ja jäsenensä Salovaaran sekä intendentti R. Palmgrenin.

Avustavalle sihteerille A. Ervastille, kaupungingeodeetti W. O. Lillelle ja kaupungin maatilain hoitajalle G. Colérukselle annettiin tehtäväksi¹²⁾ laatia ehdotus Boxbackassa ja Oulunkylässä olevien vuokra-alueiden rekisteröimiseksi ja hoidoksi.

¹⁾ Ks. tätä kert. siv. 75. — ²⁾ Rkmin pöytäk. 24. 2. 116 § ja 3. 3. 77 §. — ³⁾ S:n 3. 3. 63 §; ks. 1919 vuod. kert. siv. 209. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 26. 5. 1,537 §. — ⁵⁾ S:n 6. 10. 3,076 §. — ⁶⁾ S:n 13. 10. 3,159 §. — ⁷⁾ S:n 29. 12. 4,539 §. — ⁸⁾ S:n 13. 1. 78 §; ks. 1920 vuod. kert. siv. 6* ja 179. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 10. 2. 48 §. — ¹⁰⁾ S:n 28. 2. 23 §. — ¹¹⁾ S:n 11. 8. 2,456 §. — ¹²⁾ S:n 25. 8. 2,531 §.

Sittenkun oli valitettu epäkohtia ilmenneen Sörnäsän satamassa, annettiin jäsenille Idströmille ja Salmiolle ja varajäsenelle Grenmanille tehtäväksi ¹⁾ toimittaa tutkinto.

Tilastokonttorin esityksestä päätti ²⁾ rahatoimikamari asettaa komitean laatimaan ehdotusta kunnallisten työntekijäin palkkaoloja koskevan yhdenmukaisen tilaston aikaansaamiseksi, ja valittiin sen jäseniksi tilastokonttorin johtaja O. Bruun, rakennuskonttorin satamarakennusosaston työpäällikkö S. Randelin ja vesijohtolaitoksen toimitusjohtaja A. Skog.

Kaupunginvaltuuston kehoitettua rahatoimikamaria antamaan lausunnon kunnan viranpitäjien ja työntekijäin palkkauksen perusteista asetti ³⁾ kamari kysymystä valmistelemaan komitean, johon kamari valitsi jäsenensä Idströmin, kaupungin teknillisten laitosten hallitus vesijohtolaitoksen toimitusjohtajan A. Skogin, palkkalautakunta insinööri I. Killisen ja kaupungin yleisten töiden hallitus kaupungininsinööri G. Lindqvistin, varajäsenenä työpäällikkö S. Randelin.

Käsittlemään kysymystä kannantalaitoksen uudelleen järjestämisestä asetti ⁴⁾ rahatoimikamari komitean, johon kuuluivat puheenjohtaja Castrén, jäsen Salmio ja v. t. avustava kaupunginkamreeri P. J. Björk.

Hätäapukomitean jäsenen neiti E. Somersalon rahatoimikamarille jättämän komitean ja sen toimihenkilöjä koskevan valituskirjan johdosta kehoitti ⁵⁾ kamari varajäsentään Grenmania ja jäsentään Salovaaraa sekä avustavaa sihteeriä A. Ervastia toimittamaan tutkinnon.

Valittuja jäseniä rakennusyhtiöiden- ja osuuskuntien hallituksiin. Valtioneuvoston määrättyä, että kunnan viranomaisten oli valittava niitten yhtiöitten ja osuuskuntain hallitusten jäsenten enemmistö, jotka olivat saaneet valtionlainoja yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämiseksi, ja kaupunginvaltuuston kehoitettua ⁶⁾ rahatoimikamaria valitsemaan mainitut jäsenet, valitsi kamari seuraavat jäsenet ja varajäsenet allamainittujen yhtiöitten ja osuuskuntain hallituksiin:

Asunto-osuus Vanajaan r. l.: varastonhoitaja E. P. Aromaan, koneenkäyttäjä J. D. Sepposen ja arkkitehti A. Toivosen, varajäseninä muurari A. Airisto ja vanginvartija J. S. Janhunen ⁷⁾;

Vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Käpylään r. l.: insinööri J. W. Andersinin, arkkitehti K. Hård af Segerstadin, insinööri E. Härkösen ja arkkitehti A. Toivosen, varajäseninä vakuutusvirkamies E. Korttila ja filosofianmaisteri I. Laati; sittemmin vapautettiin arkkitehti Hård af Segerstad tehtävästä ja hänen sijaansa valittiin ⁸⁾ kaupungingeodeetti W. O. Lille ⁸⁾;

Vallilan asunto-osuuskuntaan r. l.: arkkitehti K. Hård af Segerstadin ja herra S. Palomäen, herra J. Elo ja puuseppä E. Mäkinen varajäseninä; sittemmin vapautettiin molemmat jäsenet ja varajäsen Elo tehtävästä ja valittiin heidän sijaansa jäseniksi insinööri J. W. Andersin ja varajäsen puuseppä E. Mäkinen sekä varajäseniksi herra K. Saxenberg ja monttööri J. Lagerqvist ⁹⁾;

Asunto-osuuskunta Käpyyn r. l.: arkkitehti A. Toivosen, johtajat Y. Harvian ja K. Heinosen, maalari M. Ekman ja kirvesmies A. Rantanen varajäseninä; sittemmin vapautettiin johtaja Y. Harvia tehtävästä ja valittiin hänen sijaansa arkkitehti E. Flinckenberg ¹⁰⁾;

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 25. 8. 2,533 §. — ²⁾ S:n 8. 9. 2,651 §. — ³⁾ S:n 15. 9. 2,701 §, 26. 9. 2,862 §, 6. 10. 3,030 § ja 10. 10. 3,088 §; ks. tätä kert. siv. 78. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 29. 9. 2,953 §. — ⁵⁾ S:n 8. 12. 4,224 §. — ⁶⁾ Ks. tätä kert. siv. 124. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 14. 3. 192 §. — ⁸⁾ S:n 17. 3. 276 § ja 7. 4. 530 §. — ⁹⁾ S:n 24. 3. 369 §, 7. 4. 530 §, 1. 9. 2,571 § sekä 8. 9. 2,656 ja 2,657 §§. — ¹⁰⁾ S:n 31. 3. 426 § ja 22. 9. 2,848 §.

Aktiebolaget Åshaka yhtiöön: johtaja A. Björkenheimin sekä arkkitehdit A. Nybergin ja A. Toivosen, varajäseninä kivityömies E. Fogelqvist ja kelloseppä A. Åkerberg¹⁾).

Rahatoimikamarin kokoukset y. m. Rahatoimikamari päätti²⁾, että sen vakinaiset kokoukset pidettäisiin torstaisin klo 6 i. p. tai juhlapäivän tällöin sattua, seuraavana arkipäivänä, sekä ylimääräiset kokoukset maanantaisin klo 7 i. p.

Kesäkuun 1 p:n ja elokuun 31 p:n välisenä aikana oli kamarin kanslia pidettävä avoinna klo 10 a. p.—3 i. p.³⁾.

Kamarin ilmoitukset oli⁴⁾ painatettava Helsingin Sanomissa, Hufvudstadsbladetissa, Suomen sosialidemokraatissa ja Uudessa Suomessa sekä tarpeen vaatiessa Arbetarbladetissa ja virallisissa lehdissä.

Lomain järjestely. Rahatoimikamari hyväksyi⁵⁾ ehdotukset rahatoimikamarin, rahatoimikonttorin, liikennekonttorin ja tilastokonttorin lomain järjestelyksi.

Kaupungin irtaimen omaisuuden katsastusmiehet, jotka oli valittu vuonna 1920, päätti⁶⁾ rahatoimikamari kutsuttaviksi koolle suorittamaan heille annettua tehtäväänsä.

Virkavapauksien myöntäminen. Kaupungin johto- ja lautakunnille oli⁷⁾ lähetettävä kiertokirje kehoituksineen virkavapauksia myönnettäessä tarkoin noudattaa kaupungin viranpitäjien palvelusehtosäännön määräyksiä.

Työläistilasto. Puhtaanapitohallitusta kehoitettiin⁸⁾, samoin kuin kaupungin yleisten töiden hallituksen oli laita, rahatoimikamarille viikottain lähettämään tietoja hallituksen palveluksessa olevain työntekijäin lukumäärästä.

Kuukautiset rahatalouslaskelmat. Kaupungin johto- ja lautakuntia kehoitettiin⁹⁾ kuukausittain rahatoimikamarille lähettämään ennakkotietoja arvioituista lähinnä seuraavan kuukauden menoista ja tuloista.

Valitusajan laskeminen. Korkeimman hallinto-oikeuden puolelta oli huomautettu, että milloin valitusaika kunnallisverotusta koskevissa asioissa oli ilmoitettu määräajaksi tiedoksiantamisesta, mainitun tiedoksiantamisen oli katsottava tapahtuneen, kun valituksenalainen päätös oli toimitettu kamarin puheenjohtajalle, eikä milloin se kamarille esiteltiin, ja päätti¹⁰⁾ rahatoimikamari, koska korkein hallinto-oikeus ei ollut tämän tulkinnan johdosta ottanut useita valitusasioita liian myöhään jätettyinä harkittavakseen, niin pian kuin tämänlaatuisia päätöksiä oli tullut kamariin, ryhtyä niistä ehkä aiheutuviin toimenpiteisiin.

1) Rkmin pöytäk. 6. 10. 3,077 §. — 2) S:n 7. 1. 21 §. — 3) S:n 23. 5. 1,478 §. — 4) S:n 7. 1. 22 §. — 5) S:n 12. 5. 1,229 §; 23. 5. 1,433 § ja 2. 6. 1,596 §. — 6) S:n 25. 8. 2,530 §. — 7) S:n 24. 2. 123 §. — 8) S:n 10. 2. 59 §. — 9) S:n 13. 1. 51 §. — 10) S:n 24. 2. 112 §.